

Приложение 4

Продължаване дейността във връзка с преводите на официални документи II

13.01.2013 г.

ДО:
Г-ЖА БОЖИДАРА
СЪРЧАДЖИЕВА,
ДИРЕКЦИЯ „КОНСУЛСКИ
ОТНОШЕНИЯ“
МИНИСТЕРСТВО НА
ВЪНШНИТЕ РАБОТИ
НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

КОПИЕ:
ВЪРХОВНА
АДМИНИСТРАТИВНА
ПРОКУРАТУРА
НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

Относно: Продължаване дейността във връзка с преводите на официални документи

УВАЖАЕМА Г-ЖО СЪРЧАДЖИЕВА,

Благодаря за писмото, което получих от Вас, изх. № КОВ-23-12/20.12.12 г.¹⁰⁵ За съжаление

105Вж. Приложение 8 „Писмо от КО от 20.12.2012“

то не съдържа очакваното потвърждение, че „прекратяването на договора ми с МВнР по никакъв начин не ограничава правото ми да продължа дейността си „във връзка с преводите на официални документи“.

Не разбирам защо цитирате заповедта на министъра на външните работи, която е насочена към администрацията на МВнР, а не към моята фирма, потвърдено от определението на ВАС. Фирмите за преводи не са подведомствени на МВнР, а се регулират от Търговския закон, в сила от 01.07.1991 г. Като фирма, регистрирана по ТЗ, мога да извършвам свободно всяка дейност, която не е забранена от закона, а официалните преводи са такава дейност, защото тя изрично не е забранена от нито един закон.

Ако МВнР има официални преводи, които да възлага, за тях може да сключва договор с частни фирми. Не бива обаче да се смесват преводите, които клиентите възлагат директно на фирми за преводи, с преводите, които МВнР може да възложи на фирми или да извърши само' (на практика може и да няма такъв случай). На мен например МВнР нито веднъж не ми е възлагало работа в качеството си на Възложител в продължение на 18 години, видно от липсата на клаузи за срокове и възнаграждения в двата ми договора с МВнР, приложени към настоящето.

Правилникът за легализациите, заверките и преводите... (Правилникът) регулира само дейността на МВНР, а не на фирмите, чиято дейност се регулира от ТЗ. Разпоредбата на чл. 2а, ал. 1 от Правилника урежда монопола на МВНР върху извършването на всички преводи на документи и други книжа в цялата страна, но тази разпоредба се отменя от Конституцията на РБ. Правилникът е останал непроменен от 25.12.1990 г., когато в сила все още е била старата конституция.

Разпоредбата на чл. 2а, ал. 1 от Правилника е залегнала в разпоредбите на някои закони и наредби от българското законодателство, където се изисква фирмата да има сключен договор с МВНР по чл. 2а, ал. 2, дори и за документи, на които МВНР не извършва легализиране. В т. 16а от § 1 на Допълнителните разпоредби на ЗОП обаче се изисква преводачът, а не фирмата, да е сключил договор с МВНР, т.е. чл. 2а, ал. 2 от Правилника противоречи на тази разпоредба на ЗОП и съгласно чл. 5, ал. 1 от АПК следва МВНР да сключва договори и с преводачи, а не само с фирми.

Що се отнася до практиката МВНР да заверява подписи на преводачи, такава разпоредба няма никъде в Правилника. В Договора също няма такава клауза. Освен това, в никоя та-

рифа за държавните такси няма такса за проверка на подпис на преводач от 2008 г. насам.

Вярно е, че съгл. чл. 2а, ал. 3 от Правилника МВнР осъществява контрол върху качеството на преводите, но с уточнението, че Правилникът вменява на МВнР двойна отговорност - както за легализирането, така и за преводите на документи. Тази двойна отговорност произтича от остарелите разпоредби на Правилника, които създават погрешното впечатление, че процедурата по легализиране на документи задължително включва и превод на легализираните документи, че без превод процедурата по легализиране не може да завърши, и дори, че некачественият превод обезсмисля процедурата по легализиране, видно от писмения отговор на Министър Николай Младенов изх. № 01-00-214 / 25.06.2012 г. до г-н Яне Янев и г-жа Цвета Георгиева, народни представители, чрез Председателя на Народното събрание г-жа Цецка Цачева:

„Без качество на превода, самата процедура по легализиране на документи се обезсмисля и води до проблеми за гражданите и фирмите“.

Не е коректно да се твърди, че без качество на превода се обезсмисля процедурата по

легализиране на документи. Легализирането е напълно самостоятелна процедура и няма задължително изискване документите да бъдат снабдени с превод, за да бъдат легализирани от МВнР видно от „Общи разяснения относно оформянето на документи от и за чужбина“, публикувани на официалния сайт на НАЦИД, приложени към настоящето.

Не приемам обяснението Ви, че МВнР сключва договори с фирми „единствено и само по отношение на документи и други книжа, посочени в глава II от Правилника“, защото според остарелите разпоредби на глава II от Правилника, МВнР легализира всички документи и книжа както от България за чужбина, така и от чужбина за България, което е силно преувеличено и не отговаря на действителното положение. Разпоредбите в глава II от Правилника са морално остарели и по нищо не личи кои от тях са задължителни (чл. 25 от Правилника), кои противоречат на двустранни договори и кои са отменени от Хагската конвенция за премахване на изискването за легализация на чуждестранни публични актове, в сила за България от 30.04.2001.

Напълно подкрепям идеята да се повиши контролът върху официалните преводи с цел защита интересите на гражданите, но не смятам, че досега предприетите мерки из-

пълняват заявената цел, поради следните причини:

Първо, остава непроменена твърде усложнената процедура по заверка на преводите - преводачът поставя подписа си под превода, фирмата поставя фирмения си печат до подписа на преводача и най-накрая МВнР заверява подписа на преводача в негово отсъствие. Всичко това усложнява и оскъпява услугата за гражданите, особено за онези от провинцията.

Второ, остава непроменена практиката МВнР да одобрява списъци на преводачи, които не работят във фирмите (чл. 2а, ал. 4 от Правилника), а към или за фирмите, т.е. които са външни подизпълнители, което дава възможност на фирмите да фалшифицират подписи върху официални преводи, видно и от изказването на Министър Николай Младенов пред народните представители на пленарно заседание на НС № 363, 15.06.2012 г.:

„Ние нямаме възможност за контрол върху процеса на превод - дали той се извършва действително от заявления от фирмата изпълнител преводач или от студенти. ...При нас идва текст с подпис на преводача - ние не проверяваме текста, а заверяваме подписа на преводача“.

Опасността служителите на МВнР да не бъдат напълно сигурни, дали подписът, който заверяват, действително е поставен от преводача, заявен от фирмата-изпълнител, няма нито да намалее, нито да изчезне, докато не бъде прекратена тази порочна практика.

Аз например, като преводач, не съм предоставял подписа си на нито една фирма нито при предишната „пререгистрация“ на фирмите към МВнР (30.11.2001-31.01.2002 г.), нито когато и да било след това, нито при сегашната кампания по „набиране на преводачи“ от агенциите, въпреки че ми е предлагано многократно. Не използвам външни подизпълнители. Разполагам с двама преводачи, назначени на трудов договор - единият завършил английска филология (на трудов договор в моята фирма от 01.07.2003 г.), а другият - последна година английска филология. Аз самият съм филолог, завършил съм славянска филология в Софийския университет и работя активно като преводач повече от 30 години. Фирмата ми предлага преводи от и на английски и южнославянски езици. Причината да не предоставям подписа си на посредници, е вътрешната ми убеденост, че като лице, носещо наказателна отговорност по чл. 290, ал. 1 и 2 от Наказателния кодекс, нямам право да предоставям подписа си на посредници, които нямат нотариална функ-

ция. По същата причина не посреднича, тъй като съм наясно, че като собственик на фирма за преводи нямам право да удостоверявам подписи на външни подизпълнители, носещи наказателна отговорност, понеже дейността ми е преводаческа, а не нотариална.

Трето, остават непроменени ниските критерии за квалификация на преводачите, извършващи официални преводи, като същевременно все още липсват каквито и да е изисквания за опит на преводачите, а качеството на преводите зависи преди всичко от квалификацията и опита на преводача.

В заключение, очаквам МВнР да обърне внимание на повдигнатите въпроси в предишното¹⁰⁶ и настоящето ми писмо, да предприеме мерки за привеждане на Правилника в съответствие със съвременните реалности и да потвърди правото ми да извършвам официални преводи на документи, които не се легализират от МВнР, възложени на моята фирма пряко от клиентите ми, без да е необходимо да сключвам договор с МВнР.

С уважение,

Харалампи Стоянов Стоянов,

---

106 Вж. Приложение 2 „Продължаване дейността във връзка с преводите на официални документи“

собственик на ЕТ „Харалампи Стоянов -
СОФТИС“,
ул. „Георги Бакалов“ 17, вх. 7, ет. 1, ап. 80
9010 ВАРНА

тел. 052/988-235; моб. 088/8-438-166
e-mail: softis@softisbg.com

Прилагам:

1. Договор от 20.12.1994 г.
2. Договор № 165/95-00-150/2001 от 17.01.2002 г.
3. Общи разяснения относено оформянето на документи от и за чужбина, 4 страници